

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 26/12
18.04.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Biljane Sinanović, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu maloletnog, sada punoletnog D.N., zbog produženog krivičnog dela teška krađa iz člana 204. stav 1. tačka 1. u vezi člana 61. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 265/12 od 29.03.2012. godine, podignutom protiv pravnosnažnog rešenja Apelacionog suda u Novom Sadu Kžm2 broj 8/12 od 31.01.2012. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a, dana 18.04.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 265/12 od 29.03.2012. godine podignut protiv pravnosnažnog rešenja Apelacionog suda u Novom Sadu Kžm2 broj 8/12 od 31.01.2012. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pravnosnažnim rešenjem Apelacionog suda u Novom Sadu Kžm2 broj 8/12 od 31.01.2012. godine uvažanjem žalbe branioca maloletnog, sada punoletnog D.N. preinačeno je rešenje Višeg suda u Novom Sadu Kvm 5/12 od 19.01.2012. godine tako što je odbijen kao neosnovan predlog Višeg javnog tužioca u Novom Sadu Ktm 203/08 od 22.12.2011. godine za određivanje pritvora prema maloletnom, sada punoletnom D.N.

Protiv ovog rešenja Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. broj 265/12 od 29.03.2012. godine zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvažanjem zahteva za zaštitu zakonitosti utvrdi da je pobijano rešenje doneto uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a pogrešnim tumačenjem člana 67. stav 5. Zakona o maloletnim učiniocima krivičnih dela i krivičnopravnoj zaštiti maloletnih lica, koja povreda je učinjena u korist okrivljenog.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a u odsustvu obaveštenih Republičkog javnog tužioca i branioca maloletnog, sada punoletnog D.N., advokata G.M. i maloletnog, sada punoletnog D.N., koji nije mogao biti obavešten o sednici veća ovoga suda jer je nepoznat na adresi iz spisa predmeta, na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta sa pravnosnažnim rešenjem protiv koga je zahtev podignut, pa je našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

Republički javni tužilac u zahtevu za zaštitu zakonitosti navodi da je Apelacioni sud u Novom Sadu donoseći pobijano rešenje učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a time što je dao protivrečne i nerazumljive razloge koji su pri tom i u suprotnosti sa zakonom i samim citiranim tekstom odredbe člana 67. stav 5. Zakona o maloletnim učiniocima krivičnih dela i krivičnopravnoj zaštiti maloletnih lica (u daljem tekstu ZM), nalazeći da se mera pritvora u konkretnom slučaju prema maloletnom, sada punoletnom D.N. nije mogla primeniti, iako su postojali razlozi za određivanje pritvora prema njemu na osnovu člana 142. stav 1. tačka 1. ZKP-a, jer je proteklo više od šest meseci od dana podnošenja predloga za izricanje

krivične sankcije.

Vrhovni kasacioni sud nalazi da se neosnovano zahtevom za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca ukazuje da je navedenim rešenjem u korist maloletnog, sada punoletnog D.N. učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a koja je, prema navodima zahteva, posledica pogrešnog tumačenja odredbe člana 67. stav 5. ZM.

Prema odredbi člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a bitna povreda odredaba krivičnog postupka, između ostalog, postoji ako su razlozi presude nejasni i u znatnoj meri protivurečni.

Po nalaženju ovog suda, a suprotno navodima zahteva, u pobijanom rešenju dati su jasni i razumljivi razlozi povodom iznetog pravnog stanovišta koje je zauzeo drugostepeni sud u pogledu primene odredbe člana 67. stav 5. ZM, koji pritom u nijednom delu nisu protivrečni te samim tim i nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a. Osim toga, neosnovano je ukazivanje Republičkog javnog tužioca da je drugostepeni sud učinio ovu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka i time što su „razlozi rešenja suprotni zakonu i samom citiranom tekstu odredbe člana 67. stav 5. ZM“, jer ista ne predstavlja navedenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, već eventualno povredu zakona na koju se Republički javni tužilac u zahtevu i ne poziva, pa je zahtev za zaštitu zakonitosti iz iznetih razloga odbijen kao neosnovan.

Vrhovni kasacioni sud nalazi da je neophodno ovom prilikom ukazati na pogrešno pravno stanovište drugostepenog suda da na osnovu odredbe člana 67. stav 5. ZM „mera pritvora prema starijem maloletniku uopšte ne može biti primenjena ukoliko je od podnošenja predloga za izricanje krivične sankcije proteklo više od šest meseci“.

Prema odredbi člana 67. stav 5. KZ pritvor prema starijem maloletniku posle završenog pripremnog postupka, od podnošenja predloga za izricanje krivične sankcije može da traje najduže do šest meseci, a prema mlađem maloletniku najduže četiri meseca.

Dakle, ova odredba propisuje vremensko ograničenje trajanja pritvora koji je određen prema starijem, odnosno mlađem maloletniku u jednoj od faza postupka – koja nastaje od podnošenja predloga za izricanje krivične sankcije i bez značaja je za odlučivanje o predlogu za određivanje pritvora okolnost koliko je vremena prošlo od podnošenja tog predloga sudu već je smisao navedene odredbe da u toj fazi krivičnog postupka pritvor ne može trajati duže od predviđenog vremenskog okvira i nakon donošenja rešenja o određivanju pritvora njegovo trajanje se računa od dana i časa lišenja slobode.

Po stavu Vrhovnog kasacionog suda, Apelacioni sud je pogrešno tumačio odredbu člana 67. stav 5. ZM, međutim, na navedenu povredu zakona se Republički javni tužilac u zahtevu za zaštitu zakonitosti ne poziva, već na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a iz napred iznetih razloga, koju je ovaj sud jedino i mogao da ispituje u smislu člana 423. stav 1. ZKP-a o čemu je već bilo reči.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je postupajući na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova, i primenom člana 424. ZKP-a, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća-sudija

Vesna Veselinović,s.r.

Bata Cvetković,s.r.